

КАНДИДАТИ НАРОДУ

Кому виявити глибоке довіря? Хто гідний бути посланцем народу до найвищого органу державної влади нашої славної Батьківщини? Ці питання хвилюють сьогодні мільйони радянських людей.

Почався новий важливий і відповідальний етап виборчої кампанії по виборах до Верховної Ради СРСР — висунення кандидатів у депутати нашого соціалістичного парламенту. Радянські люди уважно, по-діловому підходять до цієї важливої справи. Вони називають імена кандидатів у депутати нашої країни, тих, хто трудовим,

патріотичним подвигом прославив нашу Вітчизну, тих, чия життя — приклад беззавітного служіння народу, справі комунізму.

Серед кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних — керівників партії і уряду, передові трудівники промисловості й сільського господарства, діячі науки, техніки, культури. Ось воно, живе втілення справжньої радянської демократії! Ось за якими законами живе наше соціалістичне суспільство.

Передвиборні збори колективу нашого інституту, що відбу-

лися 7 лютого, одноставно підтримали висунуті робітниками і службовцями ряду київських підприємств кандидатури товаришів М. С. Хруцова і В. І. Дрозденка — до Ради Національностей, тов. М. В. Підгорного — до Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

На цих зборах обрано також 20 представників нашого колективу на передвиборну окружну раду по виборах до Верховної Ради СРСР. Серед них — доц. Л. Гринь, секретар комітету ЛКСМУ В. Бондар, викладачі І. Давид, М. Солом'яний, І. Гурін та інші.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 6-й

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ
КАДРИ

№ 3 (171)

10

лютого

1962 року
СУБОТАОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Ціна 1 коп.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

3 математикою негаразд

Наш кореспондент звернувся до викладача математичного аналізу кандидата фізико-математичних наук М. Шкіля із запитаннями: — Чим пояснюється той факт, що на факультеті з математичних дисциплін найбільша кількість незадовільних оцінок?

— Так, дійсно це — факт несприятливий, — відповів викладач. — Хочеться лише уточнити: переважна кількість двійок припадає на I—II курси — там 60 незадовільних оцінок з усіх математичних дисциплін.

— В чому причина такої низької успішності?

— Причин кілька. Найголовніша з них в тому, що на I курсі до нас прийшла в цьому році переважна більшість студентів з дуже низькою підготовкою за середню школу. Причому треба мати на увазі, що значно відбилося на успішності цих першокурсників перебування їх на сільськогосподарських роботах — відсталі студенти ще більше відстали. Так що моя думка така: потрібно було б не посилювати студентів, принаймні I курсу, на роботу.

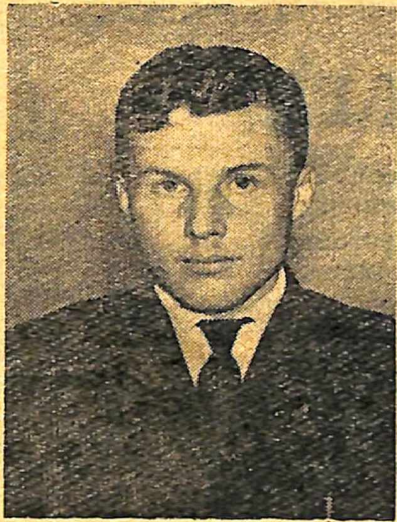
— Микола Івановичу, скажіть, будь ласка, а як з вимогів викладачів у цьому семестрі?

— Вона значно зросла. На факультеті не було жодних проявів лібералізму в оцінці знань студентів. По-моєму, це вірно, адже це спонукало студентів до більшшого опанування матеріалом.

— Що ж потрібно для виправлення становища, яке склалося на I і II курсах факультету?

— Мені здається, що варто було б дещо змінити в навчальній програмі. Наприклад, слід спеціальні курси з елементарної математики читати на перших кур-

сах, а не на 3 і 4-му, як це в тепер, бо без опанування ними не можна ґрунтовно засвоїти вищу математику. По-друге, потрібно зменшити навантаження студентів. У даному випадку я пропоную навести порядок з впрограми, наприклад, годин на спеціалізовану. Вважаю, що 10 годин на тиждень для цього предмету — забагато.

ЛЕНІНСЬКИЙ СТИПЕНДІАТ

Деканат і громадські організації педагогічного факультету на другий семестр 1961/62 навчального року знову висунули кандидатуру студента IV курсу відділу спеціалізації Григорія Панченка на одержання іменної Ленінської стипендії.

Підставою для цього служить відмінне навчання студента, активна участь у громадській роботі на посаді секретаря комсомольської організації факультету.

Ми приєднуємося до цього прохання. Справді, Григорій Панченко заслуговує такої високої оцінки його навчальної і громадської роботи. Побажавмо йому і надалі, аж до закінчення навчання в інституті, бути ленінським стипендіатом.

На фото: Григорій ПАНЧЕНКО.

ПІСЛЯ СЕСІЇ

Відшуміла зимова сесія, з її хвилюваннями, перемогами, а іноді й прикрими поразками. На педагогічному факультеті переможцями можна вважати 88 студентів, які склали екзамени тільки на відмінно. Це такі товариші, як комуністи Г. Максименко, А. Гринько, Б. Цибань, М. Михалко, Є. Білецький, В. Янківська; комсомольці Г. Панченко, С. Шкілярук та інші. Ці товариші, як правило, поєднують відмінне навчання з великою громадською роботою. На факультеті є і «золота середина», студенти, які склали екзамени на добре та відмінно — таких абсолютна більшість — 226 осіб. Близько примикають до переможців і 86 студентів, які одержали задовільні оцінки. І, нарешті, є такі студенти, яких сьогодні спіткала гірша поразка — в їх залікових книжках з'явилися небажані гості — двійки. Це студенти Л. Воронова, Лазаренко, В. Озимківський.

Кращою на факультеті є друга група IV курсу дефектологів, де з 25 студентів 8 склали екзамени на відмінно і 17 — на добре та відмінно без жодної задовільної чи незадовільної оцінки. До кращих належить також друга група I курсу дефектологів. Якщо говорити про групи, які гірше склали екзамени, то до них слід віднести III курс дошкільного відділу, другу групу III курсу дефектологів.

Як підкреслив декан факультету Д. Шелухін, досвід показує, що результати сесії там кращі, де міцніший актив групи, де постійно дбають про товариську взаємодопомогу, де не стоять осторонь життя свого товариша.

О. КОРНІЩУК.

З кожним роком покращується робота наукового гуртка фізики. У наближенні до потреб життя, до вимог радянської школи вбачають його учасники і керівник доц. В. М. Коновалов основне завдання своєї діяльності. Гурткі в ці систематично проводять заняття, випускають стінну газету, дехто з них нагороджений грамотою Міністерства освіти УРСР за перші успіхи в роботі. На фото: член гуртка фізики В. Убоженко разом із своїм керівником викладачем В. П. Чернявським перевіряють результати досліджень.

В поведінці кожної людини, в діяльності кожного колективу і кожної організації комуністичні ідеї повинні органічно поєднуватись з комуністичними ділами.

(Із Програми КПРС).

У світлі партійних настанов

Система народної освіти будується так, щоб навчання і виховання підрастаючого покоління були тісно пов'язані з життям, з продуктивною працею. Ця настанова нової Програми КПРС була покладена в основу роботи звітно-наукової конференції кафедр інституту, яка розпочалася 7 лютого.

— Підводячи підсумки науково-дослідної роботи нашого колективу, — сказав проректор по навчальній і науковій частині доц. В. К. Мітюров — ми насамперед повинні показати, як ця діяльність допомагає будівництву комуністичного суспільства, розвитку радянської науки і техніки, перебудові роботи школи, поліпшенню підготовки науково-педагогічних кадрів.

На першому пленарному засіданні було заслухано доповіді доц. О. П. Павелка «XXII з'їзд КПРС про основні закономірності будівництва комунізму», доц. Г. І. Прокопенка «Виховання комуністичного ставлення до праці і суспільної власності в світлі рішень XXII з'їзду КПРС» та проф. Г. С. Костюка «Завдання психології в світлі рішень XXII з'їзду КПРС».

На конференції працює 10 секцій, які об'єднують викладачів усіх кафедр. 109 доповідей і повідомлень, представлених на секційні засідання, охоплюють

різні галузі науки і є наслідком тієї великої науково-дослідної роботи, яку провів колектив інституту в минулому 1961 році.

Серед цих доповідей можна відзначити такі, як «Розвиток марксистсько-ленінського вчення про соціалістичну державу в матеріалах XXII з'їзду КПРС» (доц. О. Д. Кардаш), «Про зміст і систему психологічної освіти вчителя в педагогічному інституті» (доц. Д. Ф. Ніколенко), «Розвиток соціалістичного реалізму в українській радянській літературі 20-х років» (проф. Ю. С. Кобилицький), «Зв'язок з життєвим досвідом учнів вечірньої школи робітничої молоді при вивченні літератури» (асп. І. О. Годубенко), «Деякі електричні властивості чотирьохкомпонентних напівпровідникових сплавів» (асист. О. В. Войцехівський, доц. В. К. Мітюров), «Атеїстичне виховання учнів на уроках математики» (доц. А. С. Бугай) і ін.

Роботу конференції завершено на розширеному засіданні Вченої Ради інституту. Тут підведено підсумки наукових досліджень за 1961 рік. Ділове творче обговорення доповідей допоможе нашим науковцям підняти дослідну роботу в інституті на рівень вимог, які поставлені в рішеннях XXII з'їзду партії і Програми КПРС.

Ю. ПОЛУДНЕНКО.

Знайшли себе

Вони ще не мають досвіду, достатньої ерудиції у багатьох питаннях, іноді недоречно хвилюються, не довіряють собі. Проте, можна з впевненістю сказати, що вони знайшли себе, полюбили важку і почесну професію вчителя, а головне — їх полюбили діти. Ось Лариса Швецова. Вона викладає, крім фізики, ще й фізкультуру у денний і вечірній школах, має 30 годин. Звичайно, це багато, дівчині важко, але побачили б ви, з якою любов'ю заносить вона у щоденники «четвірки»: «п'ятірки», з яким натхненням, може трохи суворо, без усмішки, вона розповідає дітям про закони фізики.

А Світлана Урицька веде уроки легко, навіть трохи весело, бо не може втриматися від жарту, дотепу. Крім фізики в денний і вечірній школах, а також арифметики в 5 класі, вона вчить учнів старших класів балетних танців, знаходить час піти до батьків, допомогти

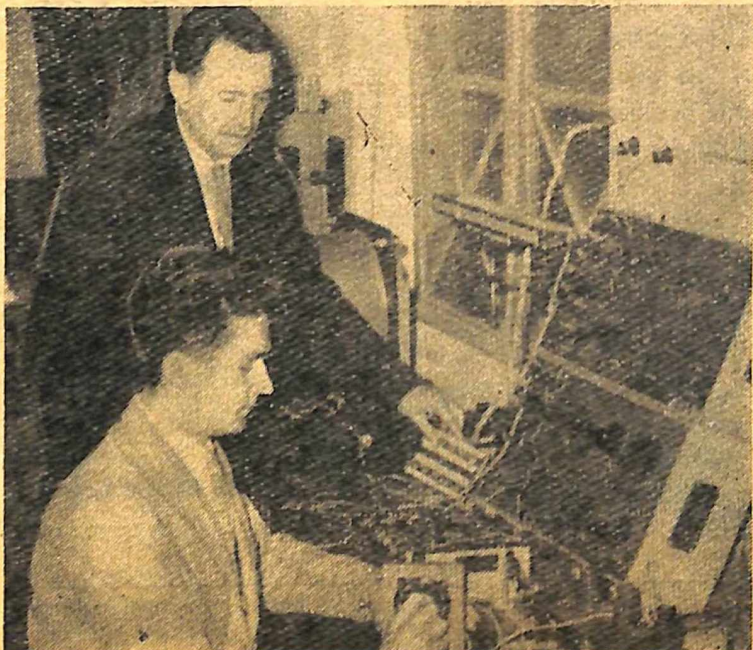
правлінню колгоспу у політико-масовій роботі.

Про М. Панченка кажуть, що він найкращий вчитель сільськогосподарських машин у районі. Дійсно, це його улюблена справа. Ми і зустріли його на колгоспному подвір'ї в оточенні дітей біля кукурудзозбирального комбайна. Трохи сухувато, може навіть офіційно, студент викладає учням свої знання. Звичайно, ця скованість з часом пройде — ріст педагогічної майстерності видно вже на протязі кількох уроків.

Лариса, Світлана, Михайло хочуть повернутися, коли закінчать інститут, у школи, де проводили свою педагогічну практику.

Що ж, їх там чекають, адже полюбили наших студентів саме за працьовитість, сумлінне ставлення до вчительської справи, за глибокі знання.

Т. АБРАМОВА.

Сумні наслідки

Закінчилися державні екзамени на фізико-математичному факультеті (заочний відділ) з сумними наслідками: студенти-заочники одержали 24 незадовільні оцінки (з історії КПРС — 10, з елементарної математики — 2, з вищої математики — 3, з педагогіки — 6).

З 76 осіб, які були допущені до екзамينів, закінчили інститут 58.

Немало студентів нашого інституту відвідують заняття гуртка української літератури, з яким в минулому році злилась літературна студія. Тут вони обговорюють нові книги, журнали, виступають з власними творами, зокрема поетичними. В основному — це студенти українського та російського відділів, мовно-літературного факультету, твори яких часто з'являються на сторінках нашої газети.

ІДУ В «ДНІПРО»...

Деякі з літстудійців відвідують також заняття літоб'єднання молодих поетів і прозаїків при редакції журналу «Дніпро». І коли до недавнього часу вони були в основному слухачами, то тепер не тільки виступають з своїми думками, критичними зауваженнями щодо творів початкуючих, але й самі звітують своєю творчістю. Так, в грудні О. Боровко, студент 3 курсу українського відділу, виступив із циклом своїх поезій, які дістали позитивну оцінку більшості учасників літоб'єднання. Тепер, коли запитуєш кого з наших хлопців-поетів про успіхи і досягнення, то вони здебільшого обмежуються короткою фразою: — Іду в «Дніпро»... Що ж, це непогано.

ПОСТАРАЄМОСЬ

А одного разу на засіданні гуртка обговорювали поезії, які повинні увійти в збірник творів початківців інституту. Дуже цікавим було це заняття. Тут і критичні зауваження щодо форми, змісту, і цікава суперечка навколо того чи іншого вірша, і дружні побажання, одним словом, творча розмова людей, яких зблизила спільна для всіх і цікава справа. Особливо сподобався наймолодший за студентським стажем, але чи не найдозріліший з творчого боку Г. Кириченко. Юрій Свиридович Кобилицький, керівник гуртка, дав корисні зауваження щодо твор-

чості молодих, основними з яких є поради якнайбільше працювати над твором, шліфувати свою майстерність, глибоко вивчати життя. На це П. Ігнатенко, староста гуртка, відповів: — Постараємось!..

ХАЙ НЕ ЗАДАЮТЬСЯ

Минуло небагато часу, а для початківців нова радість: вийшов альманах «Ранок», у якому, виявляється, надрукувалися «наші». Насамперед, цикл віршів Варі Гринько, який не вперше з'являється в республіканській пресі. Невеликий ліричний етюд П. Ігнатенка теж посів своє місце в альманасі. І якось ненароком з'яви-

лась думка: — Давайте обговоримо... Запросили редактора книжки Андрія М'ястківського, відомого нашим читачам повістю «Жито на камені», прийшли інші студенти — не учасники гуртка. І приємно було усвідомлювати, що в аудиторії, де відбувалося обговорення, незримо витала одна, тепла і радісна думка: «Виходимо в люди». Хай це тільки початок, може не сміливий і надто скромний, але всі починають з невеликого. Гриша Приходько так резюмує: — Хай не задаються, ми теж... Хороша заздрість у хлопця.

О. ПЕТРИК.

Тоді ж і з'явилося це фото: зліва направо: стоять — проф. Ю. С. Кобилицький, Варя Гринько, сидять — Петро Ігнатенко, письменник А. М'ястківський, Г. Приходько, Г. Кириченко.

ПАМ'ЯТІ Ч. ДІККЕНСА

Працівниками бібліотеки в інституті відкрито виставку, присвячену творчості видатного англійського письменника Чарльза Діккенса, 150-річчя з дня народження якого минуло 7 лютого (вмер 1870 р.). На виставці представлені найголовніші видання творів письменника, а також праці літературознавців про його творчість.

ДО 125-РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТІ О. С. ПУШКІНА

ПУШКІН

З ким не буває так, натхненний вірменине,
Що в смутку тихий час, у розпачу години,
Коли знемігся дух, як зборканий орел,
Ми припадаємо до пушкінських джерел!
Іх чиста простота і мудрість їх глибока
У передсмертний час животворили Блока,
Але і в радості, і в бої трудовім
Серця підносить він і веселить усім.
Забувши в наші дні, як вимовлялось «пане»,

По йменню й батькові зовуть його селяни
В селі Михайловським, де Сороті-ріки.
Як за Онегіна, виблискують струмки.
«Здоров будь, Пушкін мій, землі орган могучий!» —
Сказав Тичина наш, по берегу ідучи.
І моря Чорного розспівані вали
Для вікопомності слова ці зберегли.
Серед поетів він найбільших — найрідніший,
Він з нами у труді — буде, сіє, пише,
І з нашим генієм уранці, на зорі,
Він на Тарасовій стрічається горі.
Максим РИЛЬСЬКИЙ.

ШЕРШНЕВІ РОЗПОВІЛИ

Штаб куда-то разбежался.
Бросил нас хозяйский ум.
Для уборки лишь остался
Веник-уникум.

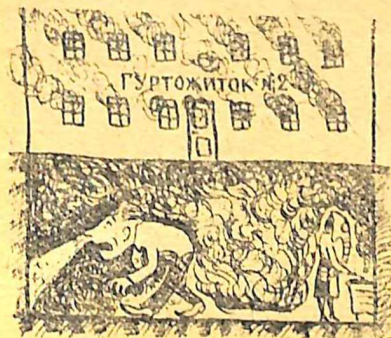

Деякі студенти не беруть державного майна. Так, віники, виділені господарською частиною для самообслуговування, нерідко пропадають, ламаються. Після цього дехто ще й репетує:
— Віника нема, не буду працювати!
— Віник один, а нас четверо!
Самі ж винуваті.

Персонаж творів О. Ковіньки потрапив у нашу їдальню і засумував: — А мати каже, що я мед їм!..

Мал. В. Новосільського.

Агітатори радяться

Відбулася нарада агітаторів інституту по обміну досвідом роботи у вивченні матеріалів ХХІІ з'їзду КПРС. У цікавій, творчій розмові взяли участь викладачі Є. Кастеллі, Л. Скиданова, О. Корнійчук, Г. Бевз, А. Сафонова і інші. Вони поділилися думками щодо методів проведення агітаційно-масової роботи, розповіли про власні успіхи, висвітлили недоліки. В результаті всі прийшли до висновку, що потрібно закріплювати агітаторів до груп на кілька років, бажано від I до V курсу. На жаль, цю справу нерідко порушують. Зустрічаються і випадки, коли замість політзанять

в групах проводяться інші заходи, заплановані деканатом і громадськими організаціями. Агітатори висловили побажання, щоб їх по можливості призначали в ті групи, де вони, крім того, читають лекції чи ведуть семінари. Тоді, можливо, не буде таких випадків, про які розповів тов. Бевз, коли не міг деякий час налагодити контакт між студентами і агітатором. Учасники наради також висловили побажання, щоб виділялося за планом більше годин на найбільш важливі теми, щоб наради скликалися систематично.

В. С. БОГМАТ.

Редактор П. ХРОПКО.

Ректорат, партійна і профспілкорова організації Київського державного педагогічного інституту висловлюють співчуття завідувачі бібліотекою Ганні Севастіанівні Разумовій з приводу смерті її батька.

Ректорат і громадські організації інституту висловлюють глибоке співчуття старшому викладачеві кафедри філософії Полікарпові Галині Костянтинівні з приводу смерті її матері.